

TELEGRAFUL ROMÂN.

Apare Marția, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL:

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarhie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru străinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la:
Administrațiunea tipografiei archidiecezane, Sibiu, strada Măcelarilor 47,
și la expedițiunea de inserțiuni Adolf Steiner în Hamburg (Germania).
Correspondențele sînt a se adresa la:
Redacțiunea „Telegrafului Român”, strada Măcelarilor Nr. 37.
Epistole nefrancate se refuză. — Articuli nepublicați nu se înapoiază.

INSERTIUNILE:

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori 15 cr. rîndul cu litere garmond — și timbru de 30 cr. pentru fie-care publicare.

Revista politică.

Sibiu, în 16 Iulie.

Ca o lavină se măreșce din zi în zi incidentul Zichy-Asboth și amenință cu cutropire toate cercurile guvernamentale. „Magyarország” afirmă acum, că ministrul-president Tisza a avut cunoștință despre unele „geșefturi” ale secretariului de stat Zichy și ele s'au făcut sub protectoratul lui. Față cu aceste înno-vări „Deutsche Zeitung” din Viena se vede nevoită a scrie următoarele: „Străinătatea vede, că corupțiunea în Ungaria nu este ceva sporadic ci că ea a trecut în carnea și în sângele națiunii și a otrăvit întreg sistemul statului. Aceasta o simt Ungurii și ei ar ascunde bucuros, ce ar mai pute ascunde. Dar nici aceasta nu i-ar pute rehabilita; aci numai un mijloc ar ajuta: procesul purgativ, care ar trebui început la contele Zichy, ar trebui pus în lucrare în mod energic. Dar la aceste nime nu cugetă; pare că domnirea minorității maghiare asupra majorității germane, slave și române în Ungaria se poate susține numai cu ajutorul corupțiunii.”

Programa noului ministeriu român, care o publicăm la alt loc, este ținută în termeni mai mult generali. Este greu ați face un concept clar despre modul cum noul guvern intenționează a deslega cestiunea Ovreilor, ca se mulțamească și țara și puterile mari. Un corespondent din București al diariului „Deutsche Zeitung” se exprimă despre noul ministeriu în următorul chip: „opiniunea generală este aplecată a crede, că noul ministeriu Bratianu deabia va avea o asistență efemeră. Este aproape imposibil ca bărbați ca Crețulescu și Boerescu, cari fac parte din partida conservatoare se meargă într'un rînd cu cel mai roșu dintre roșii, ca colonelul Lecca și

advocatul Stolojan. La toată întem- plarea Brătianu a făcut un act de mare abnegațiune de sine, când a îndemnat pe Cogălniceanu a intra în noul cabinet; căci în Noemvrie a anulului trecut Brătianu a scos din ministeriu pe Cogălniceanu, care a devenit în urma acestia cel mai mare al seu contrariu. Cogălniceanu este datat a merge calea sa particulară și ca ministru de interne el va exercita asupra nouelor alegeri, cari deabia se vor pute evita, o influență decizitoare. De un coup foarte norocos se poate privi denu- mirea lui Boerescu de ministru al afacerilor esterne, fiindcă el ca diplomat dester nu numai că este *persona grata* la curțile europene, ci este plăcut și la poporațiunea României ca bun patriot; Boerescu nu este omul mijloacelor mici, el merge de-adreptul spre țintă și va începe activitatea sa cu o căletorie la capitalele europene pentru a restitui o mai bună înțelegere cu conducătorii diplomatici.”

Cu vîlul unui deplin mister oficial se ține acoperită misiunea ministrului de finanțe la Berlin. Pe când de o parte se susține, că misiunea dl Sturdza la Berlin ar fi în prima linie cestiunea Ovreilor și numai ca lucru secundar rescum- pțarea drumurilor de fer se susține de altă parte, că lucrul ar fi chiar întors. Părerea primă o susțin mai ales diarele germane, între cari „Allgemeine Zeitung” și „National Zeitung”. Fapt este, că noul ministru Sturdza a părăsit capitala Germaniei și precum se dice fără nici o ispravă.

În Constantinopole criza marelui vizir este terminată prin primirea prestensiunilor lui Cheireddin pașa de către sultanul. Se așteaptă mari schimbări în ministeriu.

În Albania de nord a avut loc la 20 Iulie un conflict sângerous între Musulmani și Fancezi în urma omo-

rării unui fugariu bosniac prin un Musulman. La 22 Iulie Fancezii au jefuit satul Raica și în ziua următoare s'au signalizat noue jafuri în ospiciul dela Lumbi. Poarta a făcut dispozițiuni energice pentru suprimarea rebeliunii.

Senatul Italiei a aprobat în fine proiectul de lege votat de cameră, prin care se suprimă imediat drepturile asupra măcinatului pentru cerealele de calitate superioară.

Programa noului ministeriu român.

Noul ministeriu a comunicat programa sa precum urmează:

Domnilor deputați! În urma retragerii guvernului trecut, noul ministeriu care se prezintă astăzi înaintea d-voastre, deși compus din nuanțe diverse, este unit în ceea ce privește principiile generale și mai cu samă în acțiunea cerută de situațiunea actuală și de mărimea dificultăților prezente. Timpii sînt grei, d-lor deputați, din cei mai grei prin cari a trecut țara noastră vre-odată. Am lăsat ori-ce spirit de partidă, ori-ce pasiune, ori-ce reminiscențe și ne am dat mîna cu toții, după cum am făcut și altă dată, în alți timpi grei, după cum adesea făceau și părinții noștri; căci numai așa vom pute apăra interesele cele mai scumpe și mai legitime ale patriei noastre. Nu în contra curentului rațional și just al ideilor țerei în privința soluțiunii la ordinea țerei, nici în contra îngrigirilor legitime ce ea a provocat, venim noi a ne constitui ca nou guvern. Aceleași idei ca și aceleași îngrigiri le împărtășim și noi de-o potrivă cu d-voastră, cu națiunea întreagă.

Țara, prin fostele adunări și prin mai unanimitatea secțiunilor actualelor adunări, a declarat, solemn și pozitiv, că voiesce a se conforma tractatului din Berlin și a revizui art. 7 din constituțiune, și guvernul d-v. crede că aceasta este calea cea mai nimerită spre a înlătura dificultățile prezente și a face, fără incovenient, să între în dreptul

nostru public principiul că diferența de religie nu constituie o pedecă pentru dobîndirea și executarea drepturilor civile și politice.

Astfel, guvernul d-voastre, întărit prin această voință espresă a națiunii, va fi pus în pozițiune spre a asigura puterile semnatare tratatului din Berlin, că națiunea română nu înțelege a se opune, nici a contrădice sau a înlătura principiul cuprins în acel tratat, relativ la revizuirea art. 7 din constituțiune.

Singura îngrigire legitimă a țerei întregi este de ordine interioară, ce se referese numai la interesele noastre naționale și economice, care cer a fi apărute când se va efectua acea revizuire.

De aceea, d-lor deputați, guvernul d-voastre crede a corespunde atât la cerințele diplomației europene cât și la preocupările legitime ale țerei, când, pe lângă recunoașterea principiului egalității religioase și libertății cultelor, el va admite și va susține pentru revizuirea art. 7, în partea relativă la interesele noastre interioare, o soluțiune basată pe principiul naturalisării individuale, care esclude ori-ce categorii, precum și pe restricțiuni speciale pentru dobîndirea proprietății rurale.

Aceste sînt afirmațiuni ale noastre; peste puțin au a se traduce în fapte; și atunci d-voastră veți fi cei dintâi în pozițiune de-a aprea, dacă am știut a corespunde la așteptările d-voastre, la trebuințele țerei.

Sperăm d-lor deputați, că până atunci espunerea aceasta, simplă dar precisă, a politicii noastre, va fi de natură a liniși spiritele și a domoli îngrigirile. La această operă comptăm pe concursul d-voastre, care credem că nu ne va mai lipsi nici odată, căci opera ce întreprindem nu este a unei partide, a unei colorii politice oare-care, ci a țerei întregi, al cărei bine toți îl dorim, ale cărei interese toți le apărăm.

(Semnați) I. C. Brătianu, N. Crețulescu, M. Cogălniceanu, B. Boerescu, Colonelul D. Lecca, A. Stolojan.

FOIȚA.

Gura satului.

Novelă. *)

(19 urmare.)

Miron privește ca la un lucru frumos și plăcut. Pare însă că s'ar fi așteptat la mai mult: par'că s'ar simți desamăgit.

Când Marta se amestecă în mulțime el sare din car și cuprins de-o veselie și feciorească pornire merge sprinten cu pas iute și ușor în urma ei.

Pretutindenea peste capetele oamenilor o vede; se apropie, tot mai mult se apropie și inima i se umple de îndărătnicie.

În sfîrșit ea să apropie de horă si privește, eară el se pune în față cu ea, perdut în dosul oamenilor.

El o vede acum de-aproape, îi vede fața albă, ochiul mare și obosit mîna străvezie, liniștit a amărăciune pe buzele ei, o vede și earăși tresară.

„Cât e de perită! țise el înăbușit.

E perită, dar e frumoasă. Ochiul ia hrană și sufletul se desfată de privirea ei. Odată vrea să o vadă, și încă odată, și o singură dată. A trecut poate un cîas decînd o vede, vi-ața i s'a făcut ca o țî de primăvară dar nu e mulțămît; e fericit, dar mulțămît nu e. De pe o clipă în alta fericirea îl face tot mai îndrăneț.

Nu se mai poate stăpîni; dă cotul înainte și se așază astfel, ca Marta să'l poată vedea, eară când însfîrșit, privirile lor se întîlnesc și rămîn mistuindu-se una pe alta, amîndoi stau încremeniți.

Farmecul ochiului, căldura gândirii vîrsate în o singură privire, tainica înțelegere între două suflete perite earăși zidesc lumea risipită.

Acum nu mai e pentru buna chibzuire: ei s'a vîdut, ei trebuie să se întîlnească, săși stringă mîna, să schimbe o vorbă, să plîngă împreună. Trebuie, dar nu pot, căci lumea, și acum tot lumea îi desparte.

În desnădejduirea sa, Miron aruncă Martei o privire hotărîtă și stăruitoare,

eară Marta nu se mai gîndesce la nimic, ci aruncă Saftei vorbele „mă întorc numai decăt” și pleacă cu moartea în suflet la carpîn și de-aci mai departe spre pădurea de pe coaste.

Miron nu se mai întrebă, dacă cineva îl privește, dacă lumea nu cumva bănuiesce, ci cu o mișcare pripită și fără de voce pune mîna pe șerpar și pipăe cuțitul, apoi merge cu pas hotărît pe urma Martei.

Marta îl așteaptă la marginea pădurei și cum îl vede venind, pămîntul îi arde sub picioare, eară când el este aproape, ea se dă un pas îndărept își pleacă trupul, își acopere fața cu amîndoaue mînilor și începe să plîngă. Miron stete cîtva timp înaintea ei dar nu o mai vedea decăt ca printr'un vîl des.

— Marto! nu plînge! țise el.
„Ah! cât am suferit! se tînguî înăbușită.

El se apropie, îi apucă amîndouă mînilor, le dete în lături și i privi îndelung în fața plină de lacrimi. Încet, încet el o apropie apoi de sine, o cuprinse cu brațul drept își

puse capul pe sinul ei și remase cîtva timp cuprins de amețală.

Marta nu mai plîngea, ci sta cu privirea perdută și dată în voia lui, amorfă și lipită de dînsul.

Intr'un tîrziu Miron o depărtă încet de la sine.

— Și eu am suferit, Marto! țise el. Mult am suferit. Și pe când tu gîndiai la mine, eu umblam țile întregi în cale lungă dus numai de dorul tîu și de amarul inimei mele. Atât de mult am suferit, Marto, și atât de mult mă deprinsesem cu suferința, încât mă cuprindea îngrozirea, când mă gîndiam, că am să mor odată și să nu mai sufăr. Dar acum, Marto, nu mai pot, nu mai vreau să port suferința, urmă el cuprins de patimă bărbătească. Pentru ce să o port?

„Da, Miroane! țise Marta rămîind cu ochii țintiți la pămînt înaintea lui Miron, îi apucă earăși mîna o strinse, apoi grăi.

— Marto! vrei tu să vi cu mine? Marta tresări, remase cîtva timp turburată, apoi își ridică fața și privi drept în ochii lui Miron.

(Va urma.)

*) Din „Convorbiri literare”.

Cestiunea evreiască în România.

(3 Urmare.)

III.

„Congresul european, care la 1878 a stabilit o nouă stare de lucruri în țările dela Dunăre și Balcani,“ astfel își începe d. Dr. Bluntschli capitulul al treilea al opiniei sale juridice „in mai multe ședințe a discutat asupra principiului european al libertății cultelor și al neatărnării dreptului de deosebire de religie și de confesiune, și a recunoscut în deosebite rânduri necesitatea absolută de-a îndatora și pe țările din orientul Europei să respecte acest principiu modern.“

Această espunere nu e în acord cu fondul lucrului. D. profesor Dr. Bluntschli, de câte ori tratează despre neatărnarea dreptului de credințe religioase, în tot-deauna vorbesce de un principiu european ca de un fapt generalmente și necondiționat recunoscut. Că aceasta nu e așa nici în apusul Europei, am dovedit deja în capitolul I al criticii noastre, și nu se potrivește nici pentru orientul Europei, nici chiar pentru țările dela Dunăre și Balcani, despre ale căror condițiuni politice s'a creșut în drept să otărăscă congresul dela Berlin.

D. profesor Dr. Bluntschli nu va contesta de sigur că congresul din Berlin, precum s'a creșut în drept să otărăscă asupra condițiunilor politice ale țărilor mai sus numite și în special asupra nedeplinei suveranității a României și Serbiei, asupra condițiunilor alipirei Dobrogei la România, tot astfel avea dreptul să precizeze și condițiunile cu care avea să treacă Basarabia română la Rusia. Putea oare congresul să creadă că, în acest din urmă teritoriu dunărean, nu există Evrei? Ori putea să vadă în declarațiunile principelui Gorciakoff că Rusia, îndată după recăștigarea acelei provincii, nimic nu va face mai iute decât a introduce, în favoarea Evreilor, în partea cea nouă și cea veche a Basarabiei, principiul de neatărnarea drepturilor politice de credințele religioase, care după d. Dr. Bluntschli e generalmente recunoscut ca principiu european? — în favoarea Evreilor, și pe cari principele Gorciakoff i-a înfățișat ca un adevărat biciu pentru Rusia și pentru țările dela Dunăre.

Apoi, ne poate oare spune d. consilier intim, Dr. Bluntschli, pentru ce puterile, care la 1856, îndată după încorporarea ținutului basarabian dela Prut la Moldo-Valachia, au întins justiția consulară și asupra locuitorilor acelu ținut, pentru ce n'au făcut acum, în privința conservării acelu drept asupra acelu ținut, aceleași reserve pe care le-a statornicit art. 49 al tratatului din Berlin în privirea României?

Credem că d. Dr. Bluntschli nu se încerca a contesta, că Evreii din Basarabia retrocedată, în privirea drepturilor lor, vor ajunge să stea cu mult mai rău decât cum au stat sub domina română, și că principele Gorciakoff nu va înceta de-a îngriji ca acele elemente pe care densus i-a numit un adevărat biciu, să se scurgă dincoace de Prut.

D. Dr. Bluntschli scie tot atât de bine ca și noi că numărul Evreilor din Rusia întrece numărul Evreilor din cealaltă parte a Europei și, dacă congresul din Paris și Berlin ar fi voit să facă ceva real pentru desființarea osebiriilor de religie, în privința capacității drepturilor civile și politice și în privința egalității de drepturi a Evreilor, trebuia să se adreseze la Rusia.

În congresul dela Paris n'a fost de loc vorba despre o siluire sau presiune asupra regulării acestor afaceri interne ale ori-cărui stat, și ceea ce s'a făcut în anul trecut asupra acestui punct, încât privește pe Rusia, se poate

considera numai ca o neînsemnată pișcătură de muscă. Dreptul admis de d. Dr. Bluntschli și de întreaga Europă la nouele otare ale „marelui imperiu,“ după cum numește principele de Bismarck pe Rusia, a încetat și puțin va importa-o dacă d. Dr. Bluntschli, în consecență cu espunerile sale, îi va contesta, ori nu, dela catedră, capacitatea de „stat civilizat“ și dreptul de-a figura ca atare în familia stateelor europene.

Astfel, congresul dela Berlin s'a ferit foarte de-a declara ca principiu fundamental al dreptului ginților modern european independența drepturilor civile și politice de credințe religioase atât în genere cât și în special pentru Evrei, căci, dacă făcea așa, lovia în principiul bine fundat, real și generalmente recunoscut, al aceluiaș drept care țice, că ori ce stat suveran regulează după buna sa chibzuire relațiunile interne ale cetățenilor sei. Dacă congresul ar fi recunoscut acel principiu ca un principiu fundamental al dreptului ginților și ar fi cerut aplicarea lui, venia în cel mai mare conflict cu suveranitatea autocrată a Domnitorului absolut al tuturor Rușilor.

Trebuie dar să presupunem, că d. Dr. Bluntschli, numai recunoscând dreptul străinilor și esercițiul lui prin jurisdicțiunea consulară în România, a putut ajunge la concludsiunea cu desăvârșire falsă că, „în România, străinii, fie creștini, Evrei sau Mahometani, se tratează după același drept al străinilor.“

În privința tratării străinilor cari se găesc în relațiuni de esteritorialitate, adică asupra sudțiilor, prin urmare și asupra Evreilor sudțiți, guvernul țerei nu esercită nici o influență. Acești straini sunt tratați după diferite drepturi străine, după diferitele regulamente respective ale guvernelor străine.

Rusia, de exemplu, esercită dreptul străinilor altfel de cât Austro-Ungaria. Pe când registrele consulatului austriac sunt încărcate cu nume evreesci consulatul Rusiei nici habar n'are de Evreii emigrați, adică goniți din Rusia, pentru că acelora pe cari principele Gorciakoff i numește un biciu pentru țeri, Rusia nu le oferă ocrotirea sa. În registrele consulatului rusesc anevoie se va găsi câte un nume evreesc; în genere, guvernul Rusiei are partea cea mai mică la abuserile jurisdicțiunii consulare.

Dacă plenipotențiarul României ar fi fost admisi la desbaterile congresului din Berlin, de sigur că prin lămuririle ce ei ar fi dat asupra relațiunilor din România mai cu samă în ceea ce privește jurisdicțiunea străină precum și diferitele pozițiuni ale Evreilor create de congres pentru România și comparând pozițiunea lor în Basarabia, smulsă dela România și acum devenită provincie ruscă. Congresul de bună samă ar fi avut înfățișate înaintea sa greutățile ce prezentă esecutarea art. 44 al tratatului. Tot de-odată, acele lămuriri l-ar fi convins că guvernul român, dela liberarea sa de sub protecțiunea ruscă a făcut pași uriași pentru înlăturarea piedecilor dobândirii drepturilor civile și politice ale osebiriilor locuitorii din țară, și ar fi ajuns la convingerea că, potrivit cu impregiurările existente, la atingerea acelu scop se poate ajunge numai treptat și mai mult prin părăsirea obstaculilor ce puterile țin încă în mâni, ear nu prin o otărîre absolută și pripită.

Nevoia de pace a silit pe puteri la congresul din Berlin să înlătore pe cât se putea studiarea aprofundată și amenințată a tutor cestiunilor. În această privire, conducătorul congresului a avut marea dibacie de-a refusa ori-ce propunere care țintia în acea direcțiune.

O asemenea propunere de-a intra

in medias res, dacă președintele n'ar fi refuzat o, era cea făcută de primul plenipotențiar al Italiei, comitele Lanunay.

Discuțiunea acelei propuneri ar fi provocat de sigur o desbateră și asupra „cercului vițios“ al jurisdicțiunii consulare; dar intențiunea maiorității congresului, ba chiar tutor membrilor sei era de-a ocoli o asemenea desbateră. Cu toate că jurisdicțiunea consulară în România puțin va mai pute să existe încă, fiind în contradicere cu mersul natural al lucrurilor, și cu toate că chiar guvernul român trebuie să stăruască pentru desființarea ei ca să facă din egalitatea drepturilor politice un adevăr, totuși ea a fost manținută în scop ca să serve de un obiect de compensațiune și de concesiuni pe terenul comercial, adică pe terenul de activitate per *excellentiam* al Evreilor, și să se aplice chiar în paguba Evreilor, despre cari autorul opiniei juridice de care vorbim țice: „Congresul din Berlin a fost însuflețit numai de marele principiu umanitar al egalei îndreptățiri a Evreilor.“

D. Dr. Bluntschli, în genere, dă a se înțelege că congresul dela Berlin s'ar fi întrunit pentru a proclama și sancționa solemn în tratat, ca dogmă a dreptului ginților modern european principiul independenței drepturilor civile și politice de credințele religioase și ca condițiune de admitere în familia statelor europene. Abia putem crede, că d-sa a cetit măcar art. I al tratatului dela Berlin căci altfel vedea ce țice acel articol: „*La Bulgarie aura gouvernement chrétien*“, care lovesce în față afirmațiunea d-sale. Firesce că art. V prevede contrariul și chiar aceasta dovedesce ușurința cu care s'a introdus în tratat cele mai mari contradiceri; însă, după cum aflăm de prin țiare, desvoltarea lucrurilor în Bulgaria, și încă chiar cu consimțământul puterilor, a luat un mers în nefavoarea elementelor necreștine, nu în sensul art. V ci în conformitate cu art. I al tratatului.

(Va urma.)

Academia română.

Sesiune extraordinară.

Proces-verbal Nr. 23.

Ședința din 19 Iunie 1879.

Membrii prezenți: D-nii Aurelian Petre S., Babeș Vincentiu, Bariț George, Caragiani Ioan, Fălcoian Ștefan, Ghica Ioan, Hașdău Bogdan P., Hodoș Iosif, Laurian August Tr., Maiorescu Titu L., Maniu Vasile, Odobescu Alecsandru, Papadopol-Calimachi Alecsandru, Chintescu Nicolae, Roman Alecsandru, Sion George, Ștefănescu Grigorie, și Ureche Vasile A. Președinte, Ioan Ghica.

Ședința se deschide la 9 oare a. m. Se dă lectură procesului verbal al ședinței precedente și se verifică:

Se comunică o adresă a D-lui I. G. Popescu, prin care face cunoscut că conformându-se indicațiunilor făcute de comisiunea societății academice din anul trecut, a prelucrat și a îndeplinit lacunele din lucrarea sa de notițe bibliografice; și prezentând parte din acea lucrare tipărită până la lit. D, cere ajutorul Academiei pentru ca s'o poată tipări întregă, și tot odată a'i încredința o misiune lexicografică peste frontiera țerei în țările locuite de Români. Se recomandă secțiunii literare.

D. Sion comunică că după însărcinarea ce i s'a dat în sesiunea anului trecut ca să facă un raport asupra unei colecțiuni de povești populare, cari au fost trimise prin D. Bariț societății academice de colectantele lor. D. Hentz din Brașov, înainte de a le studia a fost nevoit a le trimite înapoi posesorului lor, după cererea sa. Se ia act.

D. președinte comunică că în anul trecut D. Dim. C. Sturdza a trimis pentru colecțiunea societății Academice: 1) un pocal de argint al Domnului Moldovei Vasile Lupu; 2) o colecțiune complectă de timbre postale și telegrafice românesce; o colecțiune de 150 charte geografice, după cum anume se specifică prin adresa sa, însoțită de un catalog.

Se decide ca delegațiunea să adreseze donatorului din partea Academiei sentimentele sale de gratitudine.

La ordinea țilei raportul comisiunii însărcinată cu cercetarea lucrării delegațiunii.

D. Roman, ca raportor, dă lectură lucrării sale, după care se deschide discuțiunea.

D. Hașdău cere ca acest raport să se tipărească și apoi să se pună la ordinea țilei în altă ședință.

D. Ștefănescu țice că această lucrare este mai de mult pusă la ordinea țilei, și tocmai astăzi este timpul a se cerceta, nefind alte lucrări pregătite.

D. Roman întâmpină că niciodată n'a fost datina a se tipări mai înainte asemenea lucrări, ci s'au desbătut totde-auna fără asemenea cerințe.

Se admite a intra în discuțiune după paragrafi.

La lectura alineatului prin D. Laurian se observă, că comisiunea în calificarea de instituțiune de stat diferă în părere cu delegațiunea, care societății academice nu i-ar fi dat asemenea epitet.

D. Sion răspunde că în adevăr nu vede ce necesitate era să se ridice asemenea obiecțiunii. Delegațiunea a atribuit academiei de astăzi epitetul de instituțiune de stat, luând de basă chiar textul legii; acum dacă comisiunea sau d. Laurian, voiesc a susține că și fosta societate academică era o instituțiune de stat, i se pare un lucru ce nu merită a se pune în discuțiune.

D. Ghica adăogă, că academia de astăzi poartă numele de instituțiune de stat, fiind-că așa ila conservat o lege promulgată; de sine se înțelege că acest calificativ nu s'a putut da fostei societăți academice, fiind-că aceea a existat și a trăit în puterea unui simplu decret domnesc.

D. Maniu țice că întrebarea d-lui Laurian își are rațiunea ei; i se pare eroare din partea delegațiunii a afirma că și societatea academică nu era o instituțiune de stat, căci ea a fost instituită de stat care i-a încredințat fonduri și i-a dat o autonomie perfectă de care s'a bucurat ca și academia de astăzi. Cu toate aceste crede că discuțiunea e de prisos și nu merită a se continua.

D. Babeș face discuțiunea naturală și importantă între o instituțiune publică, ca academia noastră creată într'un stat constituțional într'un mod absolut, și între aceeași instituțiune recunoscută prin lege în mod constituțional, lege în acest din urmă cas dându'i autoritate, valoare și durabilitate recerută pentru de-a nu mai pute fi atacată sau ignorată de nimeni în stat. Aceasta fiind diferența între societatea academică de mai înainte și între academia română de astăzi susține asemenea concludsiuni, la al 6-lea alineat d. Odobescu observă că comisiunea se pronunță asupra distribuirii premiilor prevăzute prin lege, crede că aceasta nu este oportun, fiind cestiune ce urmează a se resolve prin regulament: conchide a cere suprimarea unei asemenea concludsiuni.

D. Roman observă că chiar de ar voi să facă o modificare în raport totuși nu ar pute-o face, fiind-că el e lucrat și subscris de alți doi membrii (d-nii N. Ionescu și Crețulescu), cari astăzi nu sunt în ședință.

D. Maniu țice că comisiunea tre-

buia să se mărginească a spune ce dăce legea, eară nu a face propuneri.

D. Urechiă cere a se șterge acel aliniat.

Di Laurian presentă o propunere subscrisă de d-nii Aurelian și Papadopol care dăce: „cestiunea premiilor Lazăr și Eliade se va regula prin un anume regulament.“ După aceste explicațiuni și interpreți § 1 se aprobă. La art. 1 al § 2 la pasagiul relativ la procedarea după care s'a dat 1000 lei d-lui Densușan pentru prelungirea misiunii sale istorice la Pesta, unde se dăce că aceasta s'a făcut cu mod neusitat, d. Odobescu observă, că este a fost aprobat de societate.

D. Ghica replică ca să se observe că prin procesul-verbal încheiat pentru aceasta se dăce categoric, că dacă măsura nu se va aproba de Adunare, banii se vor plăti de cei ce i-au liberat.

D. Babeș dăce că mai întâiu să se facă distincțiune între calificarea rezultatelor misiunii d-lui Densușan și între cestiunea acordării banilor. D-lui aproabă procedura delegațiunii, eară asupra misiunii să nu se judece înaintea se asculta părerea secțiunii istorice.

La alineatul relativ la publicarea analelor, unde comisiunea dăce că nu se poate pronunța pentru că nu i s'a prezentat, d-nii Odobescu și Sion observă, că partea a doua din anale e tipărită gata și că nu s'a scos în circulațiune fiind că nu s'au terminat nisece litografii care sunt a se aneasa la ele. Aceasta se constată prin aducerea coalelor tipărite pe masa academiei.

La pasagiul relativ la tipărirea psaltirei lui Coresi, d. președinte cere ca aceasta să se amâne până a doua zi, fiind-că d. Hașdău, care trebuie să dea explicațiuni, a fost nevoit a absenta.

La acela relativ la tipărirea pravilei dela Govora, d. Odobescu presentă opera tipărită și arată că nu s'a scos în comerț numai fiind-că încă n'a avut timp să facă prefața și glossariul.

La pasagiul relativ la facerea monumentului repausatului Papiu Ilarian, d. președinte desvoaltă motivele arătate prin raportul delegațiunii și conchide a dăce că îndată ce va căpeta proiectul, despre care a luat dispozițiuni a se face, se va pune în lucrare.

Domnul Laurian emite părerea ca această afacere să se încredințeze membrilor familiei și amicilor repausatului din Sibiu.

La aceasta se răspunde că și așa se poate face, însă după ce se va face proiectul.

Cestiunea înființării stațiunii meteorologice se recomandă la secțiunea științifică.

După aceste constatări și lămuriri raportul se votează în total și cu unanimitate.

Oarele fiind înaintate, ședința se ridică la 11 oare și jumătate.

Președinte, Ioan Ghica.
Secretar ad-hoc, G. Sion.

Varietăți.

* (Reuniunea sodalilor români) din Sibiu invită a se petrece împreună cu joc ce se va ține Sămbătă în 21 Iulie (2 August) în pavilionul din „Grădina Hermann.“ Începutul la 8 oare sara. DD. membrii ajutători și alții plătesc intrarea după bunăvoință; ear dd. jucători 80 cr. v. a. Damele și gărdele sunt scutite de taxa intrării. Bilete se pot căpăta de Joi în 19/31 Iulie până Sămbătă în 21 Iulie (2 August) la 12 oare în tipografia archidieceșană și sara la cassă.

* (Baile din Tușnad) așa sunt de pline cu oaspeți încât deja de vre-o câteva zile nu se mai căpăta nici vâter o chilie. Toți voitorii a cerceta aceste băi ar face deci bine dacă mai înainte s'ar asigura de quartire.

* (Înteruperea comunicației Predeal). „Kronst. Ztg.“ scrie: „Comunicația persoanelor pe calea ferată fi Brașov-Predeal și Predeal-Sinaia ar fi trebuit să fie deschisă cel puțin de 2 ani. Ce ajută însă, că deschiderea s'a făcut formal, planul de călătorie s'a publicat, dară totuși-nu doară pe linia Predeal-Sinaia, ci Predeal-Brașov din lipsa vagoanelor adeseori o bună parte a călătorilor din România este silită, a admira înrestim de 24 oare complete frumșele naturii în apropierea Bucecilor precând negoatele ce au ale încheia urgent în Brașov, se încheie de alții. Despre iregularitatea cu carea se călătoresc dela Predeal spre Brașov, nici numai vorbim“.

* (Telegrame scumpe) Nunta regelui din Spania în anul 1878 a cășunat jurnalul „Times“ din Londra 8000 franci spese pentru telegrame; congresul din Berlin 20,000 franci. Cele mai scumpe telegrame au fost însă cele tipărite în numărul din 30 Iulie a. c. cari conțineau înștiințarea despre moartea prințului Louis Napoleon. Ele cuprind fiecare 5 coloane complete și socotit fiecare cuvânt cu 5 franci și 75 centimi reprezentau preste tot suma de preste 52,000 franci. Altfelii de numeri sunt vrednici de o foaie, a cărei venite anuale pre lângă un budget de cheltuieli de 9 milioane franci, fac sumulțu curată de 18 milioane și: optsprădece milioane franci.

* (Sparcium scoparium) sau așa numita măturice adevăta cea plantă din carea crescută pe cămă se fac și mături, este unul dintre cele mai bune și eftine mijloace contra călbezei oilor. Această plantă oile o mănă cu o lăcomie nespūsă și odată mănăta ea curăță radical oile de boală aceasta teribilă.

* (O pisică ce clocesce). Eată un ce neauđit, dar în fine s'a întemplat și aceasta. Eată cum! O pisică trăia foarte bine cu o cloșcă, ele se aflau tot la olaltă. De-odată pisica a perit, o căntară, și o găsiră lângă prietena sa ședând pe ouă, ajutând aceleia a'și scoate cât mai curând puii.

* (Un tribunal de surdomuți). Un proces foarte curios s'a debătut de curând la un tribunal din Paris. Două surdo-muți, cari — firesc — nu se puteau înțelege între sine, au decis ca, în loc de tribunalul de obște ei să ducă pricina lor înaintea unui tribunal compus numai din surdomuți. Acest tribunal s'a și compus; judecări, toți au fost surdo-muți. Acusatorul a fost condamnat la pedeapsă de 200 franci. Densul n'a apelat. Desbaterea a curs în „linisea“ cea mai mare.

* (Despăgubire pentru un Deu ucis.) Colonia americană din portul și orașul chinez de comerț Tu Cia, a trăit mai mult timp în ceartă cu locuitorii acestui oraș, fiind acusată că, cu ocazia facerei temeliei unei case, destinate pentru clubul american, ar fi săpat pământul prea adânc, și cu aceasta ar fi omorât pe unul din Zeii lor în locuința sa subterană.

Ura Chinezilor mergea pân' acolo în cât nimeni dintre ei nu mai voia să vândă vre-o bucată de pământ Americanilor. — Diarele anglo-chineze însă anunță acuma, că Americanii în fine au găsit mijlocul de-a se împăca cu cetățenii lor. Ei au plătit, drept pedeapsă pentru omorul celui deșu, suma de 20,000 dolari; (100,000 franci); și mulțămind cu această pe cetățenii chinezi din Tu-Ciau, toți s'au liniștit și relațiile amicale s'au restabilit earăș.

* (Scandalul cu crucea Elisabeta) nu mai înceată. Cu durere însemnă, că „Monitorul oficial“ al României earăș publică o listă de 45 de doamne și domnișoare decorate cu crucea Elisabeta. Astfel dară această frumoasă decorațiune nu mai are nici o valoare. Durere, că cele mai gingașe idei se compromit atât de urit!

* (Apostolul Margarit). Cestim în „Binele Public“: O telegramă din Ianina ne anunță, că infatigabilul apostol al romanismului în Macedonia, d. Apostolul Margarit a fost arestat de autoritățile locale otomane, sub cuvânt, că face propaganda printre Români pindici. S'a găsit la densul, Române telegama și acte compromițetoare. Autoritățile turcesci cred, că au a face cu un agent românesc. Da, autoritățile turcesci au a face cu un Român, care se șilesc de ani întregi a ajunge scopul cel mai sânt, pe care vre-un iubitor de țară l'a urmărit vre-odată, acela de-a face pe compatrioții sei a nu'și uita limba strămoșască, singura moștenire ce mai au și care mai poate a le arăta nobila origine. Intrigile Grecilor din Macedonia au fost de astădată mai puternice decăt virtutea lui Apostolul Margarit. Înfortății sei inimici au potut convinge din nou pe naivii funcționari ai sublimei Porți și a'i face să creadă, că Apostolul Margarit este poate un pericolos socialist-nihilist, ale cărui acte vor aduce asupra Turciei un car de nefericiri. Așteptăm cu nerăbdare a vedea, care va fi conduita guvernului român în această afacere, cum densul va purcede în apărarea d-lui Apostolul Margarit și ce felii de măsuri se vor lua în fine pentru a se asigura pindica viață a învățătorilor români din Macedonia; tăindu-se odată pentru tot-deauna Grecilor de-acolo pofta de-a se mai considera a tot puternici și a face acte ca aceste reprobate de Ddeu și de oameni.

* (Șerpi mulți). În satul Jan-kafalva în comitatul Biharia șerpilor s'au sporit atât de tare, încât aceia se pot vedea pretutindene, jos și sus în pod. Bieții locuitori, și mai ales femeile, calcă numai cu frică, nesciind când vor da de vre-un șerpe.

* (Călugări falși) „Curierul de Băcău“ ne spune următoarele: Poțiția orașului nostru, având suspecți pe indivizii Neontu Teodor și Nicolae Teodorof și Mihail Simionovici, cari duceau o viață prea abundentă, îi urmărea în mișcările lor.

La 4 Iulie însă luându-i în cercetare, se constată că acești indivizi veniți din Siria cu mai mulți tovarășii încă din anul 1874 s'ar fi înprăsciat prin județele din România; făcând pe călugării pe la sfântul Munte, deghizați în stare de călugări și barbe având cuțite de tinichiaș cu ciolane și lemne, ce le petind moaște și lucruri sante, ei colindă satele și adună bani, pânză, șorțuri și ori ce li să dă, cu care apoi, după ce și ascundeau costumurile și pretinsele moaște; se întorceau în oraș de le desfăceau în bani.

Acești trei aveau județele Neamțu, Bacău și Roman; ear un altul, Hagiul Gh. Zaharia, pentru prinderea căruia s'au și luat măsuri, era destinat pentru județul Putna, avânduși locuința în Adjud.

În perchisiția ce s'a făcut la casele metreselor lor atât în Bacău cât și la Buhuș, s'a aflat că, perlașoape o mulțime de pânzării, șorțuri, prosoape, ce abia s'au putut ridica într'un car, aveau și câte trei pașaporturi de fiecare, unul grecesc, altul rusesc și unul turcesc precum și autorisare a ministrului nostru de esterne.

Stratele cu care se deghizau, pretinsele moaște și condicele cu care adunau banii s'au găsit ascunse la un cantonist în marginea orașului.

Toate aceste împreună cu preținșii călugării s'au înaintat parchetului.

Din arătarea lor, se vede că o număroasă companie de asemenea șarlatani se află imprăsciată în toată România, având centrul în Bucuresci.

Sciri ultime.

(După „S. d. T. B.“)

Pesta, 28 Iulie n. Secretariul de stat contele Zichy cere înstituirea unui tribunal de onoare, consistând din deputați, și s'a rugat tot-deodată pentru amovarea sa, pentru a evita chiar și aparența unei influențări. Petiția de demisiune s'a și substernut Maiestăței Sale.

London, 28 Iulie n. „Biroul Reuter“ raportează din Constantinopole: Deoarece Sultanul a respins programa lui Kheireddin în privința reînnoirii ministeriului Kheireddin a demisionat și Arifi-pașa s'a denumit definitiv de următorul seu.

Simla, 28 Iulie n. Misiunea britanică a sosit în 24 c. în Cabul și a fost primită cu distincțiune. Cavagnari a prezentat creditiva sa și a fost salutat de Emirul în mod prietinos.

Bursa de Viena

din 28 Iulie n. 1879.

Metalicele 5%	67 55
Împrumutul naț. (argint)	68 —
Împrumutul de stat din 1860	126 25
Ațiuni de bancă	826 —
Ațiuni de credit	269 25
Argint	— —
Valuta nouă imperială germană	56 80
London	115 75
Galbin	5 48
Napoleon d'aur (poli)	9 21

Economic.

Sibiu, 25 Iulie n. Pro hectolitru: Grâu fl. 4.40—5.30; Grâu sēcără fl. 3.60—4.20; Sēcără fl. 2.80—3.20; Orz fl. 3.10—; Ovės fl. 1.90—2.30; Cucuruz fl. 2.90—3.30; Mălaiu fl. 4.50—5; Cartofi fl. 1.80—2; Semēnță de cânepă fl. 5—6; Mazere fl. 6—6.50; Linte fl. 9—9.50; Fasole fl. 4—5; pro 50 chilo: Făină de pâne fl. 3.50; Slănină fl. 25—30; Unsoare de porc fl. 25—27.50; Sēu brut pro 50 chilo fl. 16; Sēu de luminări fl. 22.50—; Luminări de sēu 50 chilo fl. —; 28; Sēpunfl. 20—; Fēn 50 chilo fl. 0.50—0.60.; Cănepă pro 50 chilo fl. 32—34.; Lemne vērtoase de foc pro metru cubic fl. 3.—; Spirit pro grad 50—55 cr. pro chilo: carne de vită 40—44 cr.; Carne de vițel 35—40 cr. carne de porc 36—40 cr.; carne de berbec 28 cr.; ouă 10 de 20 cr.

Mediaș, 24 Iulie n. Pro hectolitru: Grâu fl. 4.60—5; Grâu sēcără fl. 3.50—4; Sēcără fl. 2.60—3; Ovės fl. 1.95—2; Cucuruz fl. —; 2.50; Semēnță de cânepă de cu fl. —; Fasole fl. 4; mazere fl. —; Cartofi fl. 2—; Fēn fl. 1.40—1.60; cel vechiu; cel nou fl. —; Cănepă fl. 48—52; Slănină pro 100 chilo: fl. 60—65; Unsoare de porc fl. 60—65; Sēu deluminări fl. 40—52; Spirit pro grad 9 cr.; carne de vită pro chilo 40 cr.; carne de porc 36— cr. carne de berbec 32 cr. — 44; ouă 6 de 10 cr. Tērgul de ađi a fost de tot slab cercetat. Timpul e ploios și rece

Estras din foaia oficială „Budapesti Közlöny.“

Licitațiuni: în 25 August și 25 Septembrie imob. lui Franz Györfi în Cluj (trib): în 17 Octombrie și 17 Noembrie imob. lui Artenie Sătariu și sofi în Tohat (jud. cerc. Năsăud); în 2 August imob. d-nei Iosif Szele în Iankafalva (judec. cerc. Székelyhid); în 6 Septembrie și 6 Octombrie imob. lui George Gabel în Marpod (trib. Sibiu); în 11 August și 11 Septembrie imob. lui Andreu Schmidt în Ibașfalău (trib.); în 2 Septembrie și 2 Octombrie imob. rămasului după Ioan Măț și sofi în Ludoș; în 27 August și 27 Septembrie imob. lui Ioan și Sofiei Schuller în Roșia (trib. Sibiu); în 9 August și 9 Septembrie imob. rămasului după Stefan Mișke în Srimbra (trib. Cluj); în 23 August și 23 Septembrie imob. lui Andreu Flueraș în Cerghidul-mic (jud. cerc. Aiud); în 25 August imob. lui Ladislau Nagy sen. în Murēs-Oșorheiu (trib.) în 9 August imob. lui Vasilică Szabadoș în Tomasa (judec. Huiedin).

Nr. 244—1879.

1—3

CONCURS.

La sunetul părintescului ordin al măritului consistoriu arhiepiscopalesan dto 5 Iunie a. c. Nr. 1504 B. se escrie prin aceasta concurs pentru parochia de classa a III Bruiu, ppresbiteratul Nocrichiu-Cincu-mare cu termenul până la 15 August 1879 după care va urma și alegerea.

Emolumentele sânt:

a) Venitul porțiunii canonice stătoare din pământ arătoriu și de fenaț din 8 jugere și 1197 □°.

b) Dela 107 familii venitele stolare satorite de sinodul ppresbiteral, care împreună toate compute în bani dau o sumă de 401 fl. 4 cr. v. a. ca venit anual, lângă care locuința în odăile scoalei până la o altă rânduială.

Doritorii de-a ocupa această parochie, au ași asterne petițiunile lor instruite în sensul statut. org. și a dispozițiilor provisorice din anul 1873 subscrisului până la termenul indicat.

Nocrichiu în 10 Iuliu 1879.

Oficiul ppresbiteral în conțelegere cu comitetul parochial.

Grigoriu Maier m/p,
adm. prot.

Nr. 149 — 1879.

1—3

CONCURS.

Pentru ocuparea postului de învățătoriu la scoala confesională gr. or. română din comuna Bârsău protopresbiteratul Gioagiului I, se deschide concurs cu termen până la 18 August a. c. st. v.

Emolumentele sânt:

a) Salariu anual de 200 fl. v. a.

b) Bani de cortel 25 fl. v. a.

c) Grădina de legumi lângă edificiul de scoală, și două orgii lemne de încălzit.

Suplicile pentru ocuparea acestui post instruite în sensul §-lui 13 din stat. org. sânt a se îndrepta la adresa subscrisului până la termenul sus indicat.

Se mai cere ca concurenții se fie versați și în limba maghiară.

Hondol, 1 Iulie 1879.

În conțelegere cu comitetul parochial

Vasilii Pipoș m. p.
protopresbiter.

Nr. 104.

2—3

CONCURS.

Pe baza părintescii hotăriri consistoriale dto 19 Decemvre 1878 Nr. 3164 B. pentru ocuparea postului de capelan lângă neputinciosul paroch Sofroniu Papiu din parochia gr. or. de classa a III Crihalma în protopres-

biteratul Paloșului se escrie concurs până la 12 August a. c.

Cu acest post este împreunat venitul jumătate parte a unei parochii de classa a III în sumă de 445 fl.

Doritorii de-a concurge la acest post au ași adresa concursese instruite conform „statutului organic” și regulamentului provisoriu din 1873 până la termenul sus arătat subscrisului.

Paloș, 9 Iulie 1879.

În conțelegere cu comitetul parochial.

Teofil Gheaja m. p.,
adm. prot.

Nr. 45.

2—3

CONCURS.

La scoala normală gr. or. din Orăștie sânt trei posturi învățătoresci cu următoarele emolumente de conferit:

1. Un post de director cu salariu anual de 450 fl. cuartir frumos pentru o familie în edificiul scoalei, grădină de legumi și un loc arătoriu.

2. Un post de învățătoriu cu 300 fl. și un loc arătoriu.

3. Alt post cu 250 fl. și cuartir în edificiul scoalei; fie-cărui învățătoriu se dau încă 4 stângini de lemne din care are să încălzească și scoala.

Dacă vre-unul dintre învățători va fi în stare a conduce corul bisericesc deja înființat, i se asigură o remunerațiune anuală de 50 fl.

Didactrul dela scolarii externi se va împărți în două părți, din care o jumătate va incurge în cassa bisericeii, eară cealaltă se va împărți egal între toți trei învățătorii.

Unul sau doi dintre învățători pot fi aplicați și la scoala de meserii din loc, de unde ear vor primi un salariu de vre-o 180 fl.

Salarele se solvesc regulat în rate lunare decursive din cassa bisericeii.

Dela concurenți, cari de-ocamdată se primesc pe doi ani de probă și numai după aceea pot fi definitiv așezați se recere, ca

1. Directorul să he pedagog și gimnast absolut cu esamen de maturitate și să aibă un serviciu de cel puțin 2 ani;

2. Ceialalți doi învățători se fi absolvat cel puțin 6 clase gimnastiale și pedagogia și să poseadă testimoniu de cualificațiune; se înțelege, că cântăreții și cei cu clase mai multe vor avé preferență.

Suplicile în acest mod instruite sânt de-a se substerne până la 5 August st. v. la oficiul ppresbiteral gr. or. în Orăștie; alegerea va fi în 12 August st. v.

Orăștie la 8 Iuliu 1879.

Comitetul parochial concernent în conțelegere cu oficiul protopresbiteral.

Nr. 289—1879.

1—3

EDICT.

Adam Correntis născut din Fersala în Tesalia, fost mai pe urmă câțva timp speculant de bucate în Brașov, carele de mai multe luni de zile a părăsit cu necredință pre legiuita lui soție Maria născută Emanuil Zlateo de aici din Brașov, văduva Anastase Constantinides, fără de a se scî locul ubicațiunii lui, este prin aceasta citat, ca în termin de un an de zile să se prezenteze înaintea subsemnatului for matrimonial, căci la din contră și în absența lui se va pertracta și decide procesul încaminat asupra'i de soția sa Brașov 10 Iuliu 1879.

Forul matrimonial gr. or. al Brașovului I.

Publicațiune.

Espirând cu finea anului 1878 arênda pătrariului liber de crăsmărit în comunele Branului, în urma concludului eforiei scoalei capitale dto 30 Iunie 1879, se face cunoscut ca pătrariul liber, ca proprietate a susnumitei scoli se va vinde pe calea licitațiunii publice pe un period de 3 ani, pe ziua de 7 August st. n. a. c. la 10 oare ante amiazi în localul scoalelor capitale din Bran; prețul strigărei este 500 fl. v. a. și doritorii de a licita vor avé a depune un vadiu de 10%. Informațiuni mai detaiate se pot lua dela presidiul scolar.

Bran în 23 Iulie 1879.

Eforia scoalei capitale.

Ioan Moșoiu m. p.
paroch președinte.

[32] 1—3

A eșit de sub tipariu și se află la librăria:

I. E. Teran,
in Oravița.

	fl. cr.
Rosca, Dora și Floriu, poemă	—40
Vartic T, Sultamul păcălit, poveste populară și amuzantă	—30
Pomperi, Doue inimi de femei, novelă	—30
Arbore fragment istoric, a moldo-românilor	—30
Blaremburg, România și resbelul oriental sau Guvernării și Guvernații	1.50
Vartie Elena, Doctorul casnic, pentru viața îndelungată	—30
Puiu, Prescurtare din istoria rom. urmată de tractate pentru învățământul primariu	—35
Popea, Biografia arhiepiscopului și metropolitului A. de Șaguna	2.50
Cartea norocului sau Gura viitorului care spune fiesce căruia ce are să i se întempe	—55
Fundescu, Scarlat român, orginal	1.20
Grandeia, Fulga român orginal	1.50
„Contesa Lambertini” fica Cardinalului autorele apare în toată săptămâna 1 fascioară cu ilustrațiuni a fascioara	—35
Caterina, Cornaro cea mai frumoasă regină a Ciprului apare în broșură a	—70
Episcopul Scribau, Mărgăritare sau colecțiune de cuvinte alese a celui întru sânti părintele I. Crisostom	2.50
Lauran, Creștinul gr. cat. deprins în legea sa	1.20
Budu, Cuvântări funebrele și ertăciuni	1.50
Orariu, (ciaslov) bogat cu litere	3.—
Aghiasmatoriul sântilor pentru preoți gr. or., cu litere	2.50

[33] 1—3

Depuneri de capitale pentru fructificare

se primesc la institutul subsemnat:

cu 5½% interese fără denunciere, putându-se ridica depunerea ori-când la moment;

cu 6% interese sub condițiunea de-a se denuncia institutului ridicarea depunerii cu 3 luni înainte;

cu 6½% interese sub condițiune de-a se însciința ridicarea cu 6 luni înainte.

Interesele încep cu ziua, care urmează după ziua depunerii capitalului și înceată cu ziua premergătoare zilei, în care se ridică depunerea cu acel adaus însă, că numai după acele capitale se dau interese, care stau depuse la institut cel puțin 15 zile.

La dorința deponentului se pot stabili în ziua depunerii capitalului și condițiuni speciali de esolvire, cari se înseamnă apoi în libel și în cartea depunerilor institutului. În atare cas restituirea depunerii urmează după aceste modalități speciali.

Depunerile trimise prin postă pe lângă comunicarea adresei deponentului se resolv tot de-a-una în ziua primirei.

Asemene se pot efectui prin postă anuncieri și ridicări de capitale.

Sibiu, 11 Iuliu 1879.

„Albina,”

Institut de credit și de economii.

[31] 3—4

Neoplanta.

1875.

Medaliă de argint.

Seghedin.

1876.

Medaliă pentru merite.

CLOPOTE**DE TOATĂ MĂRIMEA**

pe lângă hotărîrea prealabilă a sunetelor lor.

Cu deosebire recomandă clopotele găurite, inventate de densusul, a căror sunet este mai adenc decât acelor de construcțiunea vechie și care, fiind de 100 punți sânt asemenea celor de 140 punți de construcțiunea vechie.

Se află totdeauna în deposit clopote, dela mărimea cea mai mică până la 50 chilogr., precum și de proasce portative și de mână.

Se recomandă pentru comande cât de multe

Antonie Novotny

în Timișoara.

[27] 5—12

UMRATH & COMP. în PRAGA,

fabrică de mașini agricole,

se recomandă prin specialitățile lor renumite prin o esecutare foarte solidă,
umblet ușor mare productivitate și treerat curat a

mașinilor de treerat cu brațe și cu vêtej

pentru 1 până 8 cai sau boi,

atât locomobile cât și stabile. Mai departe fabricăm noi în mărimi diverse:

Ciururi de bucate, mașini pentru tăiat patele, mori pentru sdrobit etc. etc.

Cataloge ilustrate în limbile țerei grătuite și franco.

[14] 30